

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Cap. V. Josephus falsò accusatur, & in carcerem mittitur.

---

tot præceptionibus instrumur, tot subsidiis iu-
mur, tot Dei operis terremur, tot Dei promissis eri-
gimur, tot stringimur legibus, & tamen contempro-
res horum omnium pudicitiam toties tam turpiter
violamus; non raro moribus in speciem sancti, cogi-
tationibus impurissimi. Altissimè infigendum est ani-
mo, quod dixit Seneca: *Quid est præcipuum in rebus hu-*

manis? Animus luxuria non adversus tantum, sed & infestus.
tural. quasi. Fugite fornicationem, fugite, fugite. Qui colubrum
presat. mibi pag. 708. ubi divina prorsus instillat documenta.
timet, etiam illius umbram horret.

CAPUT V.

Iosephus falsò accusatur, & in carcerem mittitur.

Cumque vidisset mulier vestem in manibus suis, & se esse
conceptam, vocavit ad se homines domus sua, & ait
ad eos: *Est, introduxit virum Hebræum, ut illuderet nobis: in-*
gressus est ad me, ut ciret mecum: cumque ego succlamas-
sem, & audisset vocem meam, reliquit pallium, quod tene-
bam, & fugit foras. In argumentum ergo fidei reverentium pal-
lium ostendit marito reverenti domum. Et ait: Ingressus est
ad me servus Hebræus, quem adduxisti, ut illuderet mihi;
cumque audisset me clamare, reliquit pallium, quod tenebam,
& fugit foras. His auditis Dominus & nimium credulus ver-
bis conjugis, iratus est valde, tradiditq; Ioseph in carcerem,
ubi vincit regis custodiebatur, & erat ibi clausus.

Iosephus
apud Puti-
pharem
accusatur.

Ægyptia mulier, Putipharis conjux, famuli vir-
tutum, sui contemptum interpretata, pallium, quod
impudica invaserat, marito exhibuit, velut certum
severæ conjugalis fidei argumentum, simulque
famulum innocentissimum accusans: Vide, inquit,
marite mi, qualem servum conduxeris. Homo ille
Hebræus, homo nequissimus huc intro, ut dominae
sue vitium offerret. At ego solis clamoribus pudici-
tiam defendi posse arbitrata, excivi huc domestico-
cos. At ille territus, quod expeditior se hinc proripe-
ret, fugæ impedimentum reliquit pallium. Et en vel
ipsis oculis fidem facio. *His auditis Putiphar, fallaciis*
improbissimæ uxoris, nimium credulus, mox horren-
dum excandescens in Iosephum, in regium carce-
rem iussit eum abripi, suo tempore pro meritis ple-
ctendum.

Novem
manipuli,
seu moni-
ta.

Complures hic manipulos habemus, quos colli-
gamus. Singuli singulas desiderant disertationes.
Nos quidem ordine omnes, sed breviter, summatim-
que describemus, singulos ad compendium posituri.

§. I.

I. Impudicus amor non est amor, sed odium. Affectus
cupidini sunt prorsus indigni, quos honestissi-
mum amoris nomen concederet. Nobilissimus at-
que sanctissimus est affectus Amor. Neque hoc nomen
libidini tribuendum. Nam quid est amare? Alteri
bene velle. At qui impuris in alium ardet affectibus,
non alteri bene vult, sed sibi. Animum suum exsatu-
rare, cupiditatem explere cupit. Ab exemplo, quod
narramus, res liquet: *Ægyptia hæc lupa, Putipha-*
ræ, certè non sui famuli felicitatem, sed suam quæ-
sivit voluptatem, sibi suoque genio voluit gratificari:
ubi lasciva cupiditas non successit, insanire cœpit, &
vociferari: Hebræo carcer, servo crux, Iosepho ma-
lum maximum. Numquid hoc amoris fuit? Sibi bene
voluit nequissima, non alteri. Libidinis impetus
cæci & furiosi. Quod Ambrosius luculentè testatus:
Perturbatâ mente, ait, latius se ac longius fundit ap-
petitus, & tamquam efferato impetu, frenos ratio-
nis suscipit. Hispaniæ Rex Rodericus Cavam Comi-
tis Iuliani filiam vitando perdidit Hispanias. Ipse

1. Impu-
dici amor
non est
amor, sed
odium.

A in prælio cæsus perit, cadaver ejus nusquam, sed vo-
fhis, corona, calceus & equus ad flumen sunt inven-
ta. Epitaphium illi hoc scriptum: *Hic jacet ulti-*
mus Rex Gothorum. Memoria ejus in omni ore
amarelsat, & nomen ejus in æternum putrefcat. Li-
bidinis impetus furiosus, cæcus, nimis quàm exi-
tiosus.

II. Hostis est quisquis ad peccandum invitat. Amicus
Plato, amicus Socrates, sed magis amica veritas. Ro-
gaverat Periclem amicorum quispiam, ut patrocinii
aliquid suggereret ad palliandum figmentum. Huic
Pericles sine furo: *Amicus sum, inquit, sed usque ad*
aras: Quamdiu nil contra jus salve à me petis, tam-
diu amicum habebis; sin autem injuriæ me cupias
esse patronum; experieris adversarium. Ita quisvis
Christianorum dicat: Quamdiu herus meus, aut he-
ra, cognati aut amici, sorores aut fratres mei, nihil
à me petunt, quod Deo, quod rationi aut conscien-
tia adversetur, tamdiu gratificari conabor pro vir-
tibus; sin autem quidquam postulent, quod Deum,
& conscientiam lædat, hic ego nec dominum nec
dominam; non cognatos non amicos, non fratres,
non sorores vel hilum curo; hostes fumus: hostis est
quisquis ad peccandum hortator est. Ita Iosephus
dixerit: Non agnosco dominam, non audio heram,
quæ flagitium suadet, famularum postremissima,
malescarum prima est, quæ malum tam grande au-
det imperare. Non obsequor.

Cum Moses lascivientes choreas ad aurei vituli
pyramidem spectaret: *Si quis est Domini, proclamat,*
jungatur mihi. Et ingenti manu collecta: Expedite,
inquit, gladios, & irruite in castra, hæc dicit Domi-
nus Deus Israël: Occidat unusquisque fratrem & ami-
cum, & proximum suum. Factum strenuè, quod impe-
ratum fuerat à Mose. Et cæsi sunt eâ die triginta tri-
millia hominum. Copiosam hanc cædem laudans Mo-
ses: Consecrâstis, inquit, manus vestras hodie Domino,
unusquisque in filio & in fratre suo, ut deret vobis benedictio.
Non amicus est Iosepho; non ulli homini probò,
quisquis inimicus est Deo.

III. Virtus in afflictione clarior. Eleganter dixit Ber-
nardus: *Stella in nocte lucent, in die latent; sic vera virtus, quæ*
sepe in prosperis non apparet, eminet in adversis. Quis Iobi
virtutes nosset, ni cas afflictionis æstus aperuisset.
Nervus belli pecunia, virtutis ærumna. Iosephi virtus in eo,
nunquam aded eminuisse, nî prius tot adversis con-
fliktata fuisset: Iosephus ipse nunquam ad illud fasti-
gii ascendisset, nisi eum prius ærumna multiplex de-
pressisset. Vera virtus in adversis eminet, virefcit vul-
nere virtus. Iosephû seva fratrum invidia, falsa domi-
næ accusatio, diuturna carceris injuria, in solum eve-
xerant, & iusserunt esse Proregè Ægypti. Titulus lon-
gè speciosissimus, nomen prorsus augustissimum est,
Salvator mundi. Ambis hos titulos Iosephe? Impetrabis:
prius tamen abiciendus es in foveam, trahendus in
servitutum, rapiendus in carcerem, accusandus adul-
terii tentati, collocandus inter fures & homicidas:
Prius tibi toleranda sunt plurima. Necesse est tua vir-
tus antè in adversis eniteat, quàm in prosperis ful-
geat. Enituit & fulsit utrimque. Quod Ambrosius di-
laudans Ioseph, inquit, humilis usque ad servitutem, ve-
recundus usque ad fugam, patiens usque ad carcerem, remis-
or injuria usque ad remunerationem. Hic Dei mos est:
suos è tenebris in lucem educere, & è stercore erigere
pauperem, ut collocet eum cum principibus populi sui.

§. II.

IV. Virtuti semper in acie standum. Non dormit vera
virtus, sed vigilat & excubat, ut cum opus
intrepida se det in hostis conspectum. Iosephum jam
confiderate: *Neminem habet amicum; desertissimus*

est, hera odit, herus punit, confervi maledicunt: quisquis audit Hebræum servum hoc sceleris attentasse, detestatur nequitiam audacissimi capitis. Plurima in eum mala conjurarunt; accusatio falsa, confictæ calumnia, dedecus, & ignominia, tot carceris mala, tot pæne hostes, quot homines, solus ei amicus erat Deus.

Ad animosum cum ærumnis congressum Siracides providè cohortatus: *Fili, ait, accedens ad servitutem Dei, sit in timore, & prepara animam tuam ad tentationem. Sine plagis non exibis: pulsaberis, contunderis, conqualaberis. Ideo maturè arma corripe, sta in excubiis & vigila, ut ad omnem hostis motum occurras non imparatus. Standum in armis, & vigilandum; pugnam animosè. A Prophetis, à Christo, ab Apostolis undique acclamatur: Vigilate, viriliter agite. Ira Moyses: Viriliter agite, inquit, & confortamini: Nolite timere, nec paveatis ad conspectum eorum: quia Dominus Deus tuus ipse est ductor tuus, & non dimittet, nec derelinquet te. Ita & David exhortatur: Viriliter agite & confortetur cor vestrum, omnes qui speratis in Domino. Ita & Paulus: Vigilate, state in fide, inquit, viriliter agite & confortamini. Virtuti semper in acie standum.*

V. *Stulta credulitas noxa semper proxima.* Ægyptius dynasta Putiphar sui famuli Iosephi fidem ac sanctimoniam annis undecim exploratissimè perspectam habuit: nunquam illum mendacem, nunquam perfidum, nunquam furacem comperit, nullam in eo vel umbram lasciviz observavit, fidem semper & pudicum, semper obsequentem, & castum deprehendit, nec in eo aliud unquam nisi summam pudicitiam ac verecundiam curam peripexit; nunc subitò ad uxoris, quam utique procaem esse satis noverat, falsissimam accusationem, inaudita causâ sententiam præcipit, & in vincula rapit servum in omnibus fidelissimam. Nimia, stulta credulitas. Nisi virtuosè credulus, stolidèque præceptus fuisset Putiphar, examinasset utique factum: Qui enim verò fieri potuit, ut pallium reliquerit: siquidem ad eò impudens & ad audendum projectus fuit, ut suæ dominæ vim affere voluerit, quomodo tam timidus exiit, ut sine pallio profugerit? Nil horum est quaesitum, nil examinatum. Et an non rationis fuisset dicere: Audiamus, obsecro, & ipsum, quid fingat, quid respondeat, num trepidet, an expalleat, aut erubescat? Istorum nihil stulta credulitas admisit: abruptè & præcipitanter egit. Mox ad fontes famulum Hebræum ablegavit. Iosephus historicus opinatur, hunc Putipharis famulum acriter flagellatum, dein primum carceri mandatum. Hæc nimis credulitatis impetia fuerunt. Sapienter dixit Seneca: *Vtrumque vitium est, & omnibus credere, & nulli. Extrema sunt, & tardè nimium, & nimium citò credere.*

VI. *Carceres subinde Angeli, calum quandoque habitant diaboli.* Carcerem Tertullianus domum diaboli appellat, cum illuc plerumque homines scelerati trahantur. Nihilominus in hoc diabolorum ergastulo nonnunquam Angeli, in beatorum domicilio deprehenduntur diaboli. Joannes Baptista moribus & vitâ Angelus in carcere jacebat, Herodes & Herodias in suo cælo epulabantur. Petrus & Paulus vinculis atinebantur in ergastulo: Nero deambulabat in aureo palatio. Christiani bonâ conscientia freti cacerem ut templum subeunt. Certè tot centena millia sanctorum Martyrum ergastula & carceres jam pridem consecrarunt innocentiâ. a Supremis Orbis iudex de seipso dicturus est: *In carcere eram, & venistis ad me; in carcere eram & non visitastis me. b Libera est in ipsis carceribus vitæ integritas, & quod Ambrosius dixit: Captivitas nescia est pudicitia. c Melius est, indignus carcer, quam indigna libertas; multoque satius, immeritum mala pati pro justitiâ, quam per scelus bonis affluere. Et quis carere non clauditur, aut quis inde digreditur, nisi cum moritur? Verus hæc nostrum omnium fors est. Ex quo die nati sumus,*

A imò antequam nasceremur, in carcere & in vincula missi sumus illius imperio, cui omnis soli ambitus exigua domus est.

Carcer non paucos ad irignem gloriam, alios ad eximiam fortunam, ad regnum alios, multos ad cælum misit, ad sepulchrum omnes: nullum cepit, quem non redderet. Utne tibi, Jontus omnis amplissima videatur? Sepulchrum cogita. Nullum virtus habitaculum spernit, nisi vitis occupatum.

§. III.

VII. *Suis Deus nusquam deest.* Sicut Deus fuit cum Iosepho in Putipharis domo, quod historicus facer asserit: *Fuitq, Dominus cum illo: ita eundem Deus protegit in ergastulo. Eodem teste: Fuit Dominus cum Ioseph, & misertus est illius, & dedit ei gratiam in conspectu principis carceris.* Nimirum gubernatrix Dei Providentia, quod liber Sapientia canit, *venditum justum non dereliquit, sed à peccatoribus liberavit eum, descenditq, cum illo in foveam, & in vinculis non dereliquit illum; donec aperiret illi sceptrum regni, & potentiam adversus eos qui eum deprimebant: & mendaces ostendit, qui macularunt illum, & dedit illi claritatem æternam.* Ad amissum omnia de Ioseph dicta. Descendit cum illo in foveam. Ad eò nunquam suos æterna Providentia usquam deserit, ut cum illis & carceres, & foveas, & ignes ingrediatur. Triennium Iosephus cum suis virtutibus pæne sepultus delitescerebat; Deus illi semper aderat; demum etiam è sepulchro illo eduxit in lucem vitam. Ita Deus tres Hebræos juvenes in togo Babylonico defendit. Tres quidem in flammis sunt immissi, sed species quartis similis filio Dei. Quandoquidem Christus in Orbem erat venturus, flagellandus, crucifigendus, immolandus pro humana gente, cruentam hanc tragediam ab ipsis Orbis incunabulis velut apparatu prævio in suis probavit: sic in Abele iusto, ceterisque suorum omnibus usque ad Joannem Baptistam mortem perculit. *occisus est ab origine Mundi.* Ita in suis passus plurima, cum suis semper fuit. Hunc in adversis præsentissimum adiutorem monstrans Ambrosius: *Non turbentur, inquit, innocentes, cum falsis criminibus appetuntur. Visitat Deus suos & in carcere, & ideo ibi est plus auxilii, ubi est plus periculi.* Jam olim Deus sanctissimè promittens: *Cum ipso, inquit, sum in tribulatione.* Sed unde scimus, ait Bernardus, quòd nobiscum sit in tribulatione? Ex eo utique, quòd in ipsa tribulatione nos sumus. Multi, liceat dicere, affliguntur, qui tamen in afflictione non sunt, quia esse in eâ nolunt. Sicuti quidam pœnâ proseriptionis afficiuntur, qui tamen illam aut vi aut contemptu excutiant, quia delictum non agnoscunt: ita multi acerbitatibus uruntur, qui tamen in hoc igne non sunt, quia esse in eo nolunt, atque ad eò suâ impatientiâ Deum à se repellunt.

VIII. *Summum vitæ presidium, divina Providentia veneratio.* Putiphar uxoris calumniis in Hebræum servum durissimus, atque acerbissimus redditus absque dubio vehementer sævit; quod autem hunc servum non statim pugione confoderit, aut in crucem attolli jussit, sed in vinculis solum custodierit, divinæ Providentiæ in Iosephum benevolentia fuit. Putiphar vir militaris, regii exercitus princeps, summus militia magistratus in levi habuisset hominem Hebræum, exterum, servum, & quidem emptitium in crucem astigere, nisi Providentia divina obstitisset. Hæc *venditum justum non dereliquit.* Utinam, ah utinam tandem caperemus, quomodo divina Providentia per omnes tamque multiplices errores nostros suavissimè sua omnia perficiat decreta. Nos milies erramus, & impingimus quotidie, Deus tamen nihilominus sua consilia inoffensio pede ad finem pulcherrimè deducit.

Hic jure quæsitum: Quid in Orbe rerum omnium longè admirabilissimum? Hoc ipsum certè, quòd Deus

7. Suis Deus nusquam deest. Gen. cap. 39. v. 2. Ibid. v. 21. Sap. cap. 10. v. 13. & 14. Dan. cap. 3. v. 92. Apoc. 5. 13. v. 8. P. salm. 90. v. 15. 8. Summum vitæ presidium, divina providentiæ veneratio.

In Iosephi carcerem duo ex aula Pharaonis conduntur. Omnia humana Somnium.

Deus ipse inter innumeras hominum errationes & culpas, suam ipsam innumeris hominum culpas suam voluntatem ad exitum suavisimè adducat. Ex omni malo Deus aliquid boni eliquat. Quis non miretur patrem familias domum optimè gubernare, & semper quod domui utilissimum est facere, cum tamen domesticos habeat pessimos, qui quotidie plurima negligant, in plurimis offendant? Deus hic paterfamilias est, cuius providentia nanquam fallitur, nunquam errat, etsi erret in dies familia gravissimè. Divinam hanc Providentiã credere, est etiam simul credere, omnia mala, quæ ab hominibus, aut aliunde proveniunt, in bonum vertenda illi, qui ipse fuerit bonus.

Rom. cap. 8. v. 28.
1. Pet. cap. 3. v. 13.

Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum; & quis est qui noceat, si boni amulatores fuerimus. Exempli gratiã: Hic nequam homo tribus millibus florenorum me decepit. Quis primus huius non dico peccati, sed mali, seu pœnæ auctor? Certè, Deus, qui ex hac ipsa, quam queror, fallaciã, boni aliquid in meum bonum eliciet, modò ego non malus sim. Res certa, idem omnino in infinitis aliis in peccatis, fraudibus, nequitis, imposturis sentiendum. Considerate cadaverosam & prope perditam Germaniam, quæ bellis intestinis ardet, eam hæc scribo, jam annis viginti. Sed nec dum finis calamitatum. Aliud ex alio malum nascitur. Quæ prima horum omnium origo? Jam dixi; Deus. Numquid enim in civitate malum est, quod Dominus non fecerit? Hoc autem bellicum malum infinita suo complexu trahit mala. Et quanti diebus singulis errores, quæ non flagitia committuntur? quantæ negligentia, ambitiones iniustitiae, libidines, rapinae, cædes flagitiosæ, quot prava, noxia miscentur consilia, quot diversa cumulantur scelera, & tamen Deus omnia optimè gubernat, dirigit, remunerat, punit, ad nutum omnia conficit, ad suum quæque finem felicissimè perducit, & nec punctulo à suã ipsius voluntate aberrat. *Tua, Pater, Providentia, ab initio cuncta gubernat.* Faciamus nos, quod nostrum, cetera omnia divina Providentiã sine ullâ trepidatione, & quàm plenissimè committamus. Hæc divina Providentiã veneratio summum vitæ præsidium est.

Amos cap. 3. v. 6.

Sap. cap. 14. v. 3.

9. Sua cuiusque innocentia, defensio optima. Causam suam commiserunt Deo Iosephus, Susanna, B. V. Maria,

Præsul Magdeburgensis,

Thren. c. 3. v. 16.
Isa. cap. 30. v. 15.

IX. *Sua cuiusque innocentia, defensio optima.* Adversus omnes, & accusationes falsas, & impudentes calumnias non est potentior defensio, quàm innocentia, & bonæ conscientia testimonium. Iosephus insons suam omnem causam commisit Deo, suas tunc partes esse ratus, ea omnia silentio & patientiã concoquere. Ita Susanna jam morti destinata victima, jam lapidibus adjudicata, jam ducta, non insanis sese clamoribus est tuita, propitio Deo suam transcripsit innocentiam, faceret, quod vellet bonus Deus. Ita Virgo beatissima, Dei Mater conjugè Iosepho secessionem parante tacuit, & Deo providentissimo se suãque credidit. Actorem habet potentem, qui Deum sibi causidicum adsciscit & patronum. Elector Saxoniæ Fredericus II. cum in Magdeburgensem Præsulem pararet arma, ab exploratoribus renuntiatum est, episcopum Magdeburgi nil armorum cogitare, quietissimum esse; hanc unam ex ejus ore vocem exceptam: se causam suam tradere agendam Deo, qui pro servo suo sumpturus esset arma. Ubi hoc Fredericus Elector audit: Alius, inquit, meo loco insanat, & bellum inferat illi, qui sui patrociniũ, & belli summam Deo adixit. Tam religiose quàm prudenter. Haud aliter nobis in causis plurimis sentiendum: Insaniam hanc alii insaniant nostro loco, nos causam hanc divinæ Providentiã delegamus (nisi cogamur aliud facere) & opem expectamus ab alto. Innocentia, defensio optima. Sat potens est Deus suorum tutor. Bonum est cum silentio præsolari salutare Dei. In silentio & spe erit fortitudo nostra.

Fuit autem Dominus cum Ioseph, & miserus est illius: & dedit ei gratiam in conspectu principis carceris. Qui tradidit in manu illius universos vincetos, qui custodiã tenebantur: & quidquid fiebat sub ipso erat. Nec noverat aliquid cunctis ei creditis: Dominus erat cum illo, & omnia opera eius dirigebat. His itaque gestis accidit, ut peccarent duo Eunuchi, pincerna regis Ægypti, & pistor, Domino suo. Iratusque contra eos Pharaon (nam alter pincernis præerat, alter pistoribus) misit eos in carcerem principis militum, in quo erat vincetus & Ioseph. At custos carceris tradidit eos Ioseph, qui & ministrabat eis: aliquantulum temporis fluxerat, & illi in custodia tenebantur.

In carcerem conjectus Ioseph non minus Numinis favorem sensit, quàm in ipsa parentum domo. Nam carceris præfectus juvenem illum non eleganti solum vultu, sed & moribus sanctis præditum observans, ipsius curæ vincetos omnes, sed & alia domus commisit. Cenebatur namque Iosepho præsentissimus semper subministrator & opifer esse Deus. Interim in Pharaonis aula duo palatini famuli, pincerna & pistor, nescio quid carcerem dignum commiserunt, in eandem ablegati custodiam, ubi ambos carceris Magister Iosepho carceris tradidit. Colligamus hinc manipulos.

1. *Omnis locus virtuti opportunus.* Quemadmodum dici solet: Etiam in lectulo locus est virtuti. Nam æger in lecto velut in theatro tam commodè potest exhibere patientiam, quàm sanus in templo. Iosephus suas virtutes in carcere, velut Philosophiã, aut Theologiã professor, suam eruditionem in Lyceo, compluribus probavit. Ejus res & Philo testis: Erudiebatur, inquit, sermonibus & præceptis Philosophicis, maximeque ipsius doctoris exemplis utilissimis.

2. *Vbi culpa, ibi pœna.* Quid aulici duo famuli deliquerint, non constat. Si ulla Rabbini sit fides: Pincerna regi ministravit poculum illapsu muscæ temperatum. Pistor, ut ajunt, lapillum incoxit pani. Utrumque insectissimum, non tamen prorsus incredendum. Barbari reges familia & graviora statuerunt supplicia levissimis quandoque noxis. Impius Boëmorum rex Wencellaus, qui anno Christiano millesimo quadringentesimo, decimo nono obiit, eã in suos fuit sævitia, ut cum coquus prandium semel non parasset tempore, cocum veru signi jussisset, & velut capum assari. Impios regis istius mores depingit Florimundus Ræmundus. Verosimile est duos regios illos ministros piceatas habuisse manus, & e domini suam auxisse, aut aliter fidem & jururandum neglexisse.

3. *Bona Mundi instabilia.* Uterque palatinus servus, antequam collectam gratiam effunderent, magni erant, & domino suo chari, nunc ubi apud regem ceperunt esse in offensã, irriti sunt & ludibrio: jam nullos habent amicos, qui eos antea vix numerare poterant. Jam illis occiditur: Excidisti gratiã? omnium excidisti amicitia. Nemo te novit amplius. Hic Fortunæ Sardonius est risus, hæc Mundi vices, hæc ludibria; nil in eo firmum aut stabile; Favores, gratia, honores, opulencia luanæ sumillima, suis & augmentis & decrementis convalescunt, & deficiunt.

4. *Humana felicitas, & vita somnium est.* Hic manipulus nobis solvendus nunc est, & explicandus.